

ĐỌC MỞ RỘNG THEO THỂ LOẠI

NON-BU VÀ HENG-BU

(Truyện cổ tích Hàn Quốc)

Ngày xưa, ở một làng nọ có hai anh em tên là Non-bu (Nol Bu) và Heng-bu (Heung Bu). Người em là Heng-bu tốt bụng, hiền lành, còn người anh là Non-bu tham lam, xấu tính.

Heng-bu chẳng nhận được tài sản gì của cha để lại nhưng vẫn siêng năng làm lụng, không ganh ghét ai. Tuy bị người anh giành hết tài sản, chàng vẫn không trách oán, giận hờn. Khi gặp người có hoàn cảnh nghèo khổ hơn mình, chàng thường tìm cách giúp đỡ.

Năm nọ, lũ lụt dâng cao, mùa màng thất bát, nhà Heng-bu lâm vào cảnh ngặt nghèo. Heng-bu đành tìm đến nhà anh trai Non-bu nhờ giúp đỡ.

– Không có, không có đâu. Đi đi!

Non-bu giận dữ quát tháo và đuổi Heng-bu ra khỏi nhà. Dù vậy, Heng-bu không chút oán trách, lê bước trở về.

Thế rồi mùa đông lạnh lẽo qua đi, mùa xuân ấm áp đến. Có đôi chim nhạn từ đâu bay đến làm tổ dưới mái hiên nhà Heng-bu, đẻ trứng và nuôi nấng chim non. Một buổi sáng nọ, Heng-bu chuẩn bị ra đồng làm việc thì thấy một con trăn đang trườn đến định bắt chim non ăn thịt. Heng-bu đuổi được trăn đi nhưng một con nhạn non đã bị rơi từ trên tổ xuống đất, gãy một chân. Heng-bu và vợ bèn lấy thuốc bôi và cẩn thận băng bó vết thương bằng một mẩu vải nhỏ để chân chim mau lành. Mùa thu đến, bầy nhạn từ biệt gia đình Heng-bu, liệng một vòng quanh sân rồi bay về phương nam.

Một mùa xuân ấm áp nữa lại đến. Heng-bu thấy chim nhạn bay trở về. Đó chính là con chim đã được Heng-bu chữa lành đôi chân. Chim nhạn nhả xuống trước mặt chàng một vật gì đang ngâm trong mỏ. Đó là một hạt bầu. Heng-bu vui mừng đem hạt giống gieo trên một mảnh đất nhỏ. Cây bầu lớn nhanh như thổi, những quả to tròn lủng lẳng trên giàn, Heng-bu vui mừng hái những quả bầu xuống.

Quả đầu tiên được bô ra, trân châu tuôn ào ạt.

Quả thứ hai được bô ra, bên trong đầy hồng ngọc.

Quả thứ ba, thứ tư tuôn ra toàn tiền vàng, tiền bạc.

Từ đó, gia đình Heng-bu trở nên vô cùng giàu có.

Tin đồn đến tai người anh. Non-bu rất ngạc nhiên và tò mò muốn biết chuyện gì đã xảy ra. Hắn nghĩ chắc là Heng-bu đã đi ăn trộm ăn cướp nên mới giàu được như thế và quyết định đến mắng em trai một trận, rồi giành lấy của cải mang về. Non-bu đến gặp Heng-bu thì thấy nhà em trai sang trọng như cung điện của vua. Heng-bu hết lòng hết dạ đón tiếp anh trai. Thấy vợ Heng-bu dọn ra nhiều thức ăn đến mức muôn gãy cả chân bàn, Non-bu bèn mắng:

– Nay thằng Heng-bu kia, ai đã dạy mày đi ăn trộm ăn cướp đây? Nếu mày không nói thật thì tao lôi cổ lên quan ngay bây giờ.

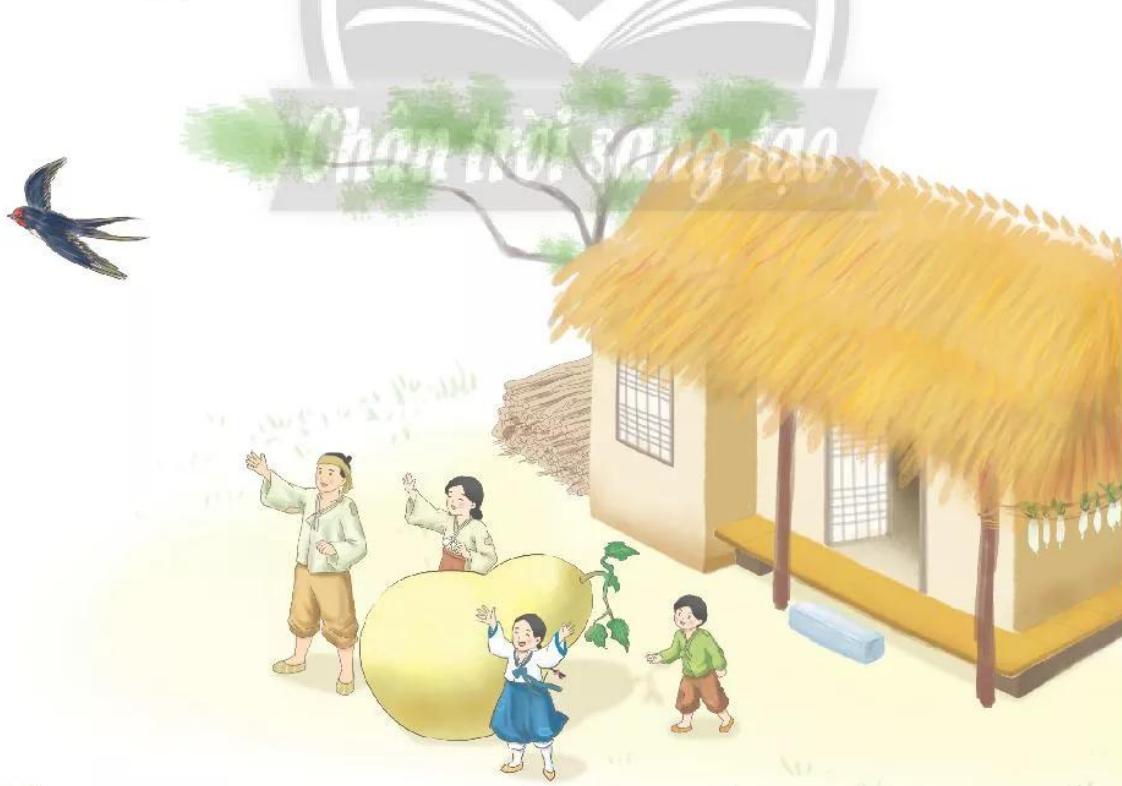
– Anh trai à, em đi đâu mà ăn trộm ăn cướp được nhiều thế này chứ? Thật sự không phải vậy đâu ạ.

Thế là Heng-bu kể cho anh trai nghe tất cả mọi việc đã xảy ra. Non-bu bèn tức tốc chạy về nhà bảo vợ:

– Mình này, chúng ta cũng mau mau đi bắt một con chim nhạn thôi.

Mùa đông năm đó, hai vợ chồng người anh cứ đi ra đi vào trông chờ chim nhạn. Một ngày nọ, có đôi chim từ đâu bay đến làm tổ dưới hiên nhà. Chờ mãi mà chẳng có con chim nào rơi xuống nên Non-bu bèn kéo một con nhạn non ra khỏi tổ, bẻ gãy chân rồi nói:

– Trời ơi, thật là tội nghiệp! Con trăn đã cắn vào chân mày rồi. Tao sẽ bôi thuốc chữa cho, đừng quên trả ơn đây nhé.

Nói rồi, Non-bu bôi thuốc vào chân chim và lấy mẩu vải quấn lại. Mùa thu đến, khi thấy con nhạn bị thương sắp bay về phương nam, Non-bu phán khởi bảo:

– Nay, nhạn à, khi mày suýt chết thì được tao cứu, đúng không? Sang năm, vào mùa xuân, đừng quên mang nhiều hạt bầu về nhé.

Mùa xuân sau đó, chim nhạn bị thương lại bay trở về, nhả hạt bầu mà nó ngậm trong mỏ xuống trước mặt Non-bu. Người anh mừng rỡ, vội vàng nhặt lấy hạt giống đem trồng. Cuối cùng, cây bầu cũng kết được mười quả nhu mong chờ.

Quả bầu đầu tiên vừa được bồ thi một ánh chớp loé lên kéo theo tiếng nổ. Từ quả bầu tuôn ra không phải vàng bạc mà toàn là các tráng sĩ tay cầm gậy. Non-bu bị đánh khắp mình, vợ chồng Non-bu vô cùng hoảng sợ.

– Mì là tên Non-bu xâu xa cõi tình bể gãy chân của con chim nhạn, đúng không?

Các tráng sĩ vừa vung gậy đánh vừa quát lên. Sau đó, họ còn yêu cầu Non-bu nộp năm nghìn lượng bạc mới tha mạng.

Tuy bị đánh một trận to bời nhưng Non-bu lại bồ tiếp quả bầu khác. Lần này cũng không phải chậu bầu đầy ắp như mong đợi mà là một bọn cướp bè ngoài vô cùng dữ dằn nhảy xô ra. Bọn cướp đập vỡ nhà Non-bu, lục lọi khắp nơi lấy hết tài sản và lúa gạo mang đi.

Bây giờ tài sản Non-bu chỉ còn mỗi cái nhà nát, nhưng hắn vẫn bồ trái bầu tiếp theo. Lần này thì một bọn yêu tinh hung tợn xuất hiện.

– Chúng tao đến đây để trùng trị tên Non-bu xâu tính.

Nghe tiếng yêu tinh, những trái bầu còn lại tự mở ra và thêm rất nhiều yêu tinh khác xuất hiện.

Non-bu giờ đây trở thành ăn mày, chẳng còn một xu. Đó là hình phạt cho tâm địa xấu xa và thói tham lam của Non-bu.

Nghe tin anh trai nghèo khó, suy sụp, Heng-bu vội chạy đến tìm và mời gia đình anh trai về sống cùng với mình. Nghe em trai nói vậy, Non-bu ôm chầm lấy em khóc nức nở.

(Theo Hợp tuyển văn học dân gian Hàn Quốc, Phan Thị Thu Hiền (CB),

NXB Tổng hợp Thành phố Hồ Chí Minh, 2017)

Hướng dẫn đọc

- Em hãy chỉ ra các đặc điểm của truyện cổ tích được thể hiện trong văn bản *Non-bu và Heng-bu*.
- Em rút ra bài học gì sau khi đọc văn bản này?